

Neljapäev, 22. november 2012

5. on veendunud, et mõnede esitatud ettepanekute elluviimisel võiks ITU ise muutuda interneti aspekte valitsevaks jõuks, mis võib tähendada praeguse, alt üles suunatud ja paljude sidusrühmadega mudeli lõppu; väljendab muret, et kui need ettepanekud vastu võetakse, võib see tõsiselt mõjutada lõpptarbijale pakutavate võrguteenuste arengut ja kättesaadavust ning kogu digitaalmajandust tervikuna; on veendunud, et interneti haldamine ja sellega seotud õigusküsimused tuleks ka edaspidi lahendada terviklikult ja paljude sidusrühmade osalusel;
6. tunneb muret selle pärast, et ITU reformiettepanekute hulka kuulub uute kasumimehhanismide sisseaastamine, mis võib tõsiselt ohustada interneti avatud ja konkurentsivõrklis iseloomu, tõstes hindu, takistades innovatsiooni ja piirates juurdepääsu; tuletab meelde, et internet peaks ka edaspidi olema vaba ja avatud;
7. toetab kõiki ettepanekuid, millega säilitatakse rahvusvaheliste telekommunikatsioonieskirjade praegune reguleerimisala ja ITU praegused volitused; avaldab vastuseisu ettepanekutele laiendada reguleerimisala sellistesse valdkondadesse nagu internet, sh domeeninimeruum, IP-aadresside eraldamine, internetipõhise liikluse marsruutimine ja infosisuga seotud küsimused;
8. kutsub liikmesriike üles takistama rahvusvahelistes telekommunikatsioonieskirjades niisuguste muudatuste tegemist, mis kahjustaksid interneti avatust, võrgu neutraalsust, katkematuse põhimõtet, universaalseenuse osutamise kohustust ning osalushaldamist, mis on usaldatud paljudele toimijatele, nagu valitsused, riigiüleised institutsioonid, vabaihendused, suured ja väikesed ettevõtjad, tehnoloogiakogukond ning internetikasutajad ja tarbijad laiemalt;
9. palub komisjonil koordineerida rahvusvaheliste telekommunikatsioonieskirjade läbivaatamise üle peetavaid läbirääkimisi Euroopa Liidu nimel, lähtudes paljude sidusrühmade kaasamisest saadud panusest ning kasutades strateegiat, mille peamine eesmärk on interneti avatuse tagamine ja säilitamine ning internetikasutajate õiguste ja vabaduste kaitse võrgus;
10. tuletab meelde, kui tähtis on kaitsta tugevat heade püüdluste interneti, edendada innovatsiooni ja sõnavabadust, tagada konkurents ja vältida uut digitaalset lõhet;
11. rõhutab, et rahvusvahelistes telekommunikatsioonieskirjades tuleks märkida, et ITU soovitusel on parimaid tavasid edendavad mittesiduvad dokumendid;
12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

P7_TA(2012)0452

Doha kliimamuutuste konverents (COP 18)

Euroopa Parlamendi 22. novembri 2012. aasta resolutsioon Kataris Dohas toimuva kliimamuutuste konverentsi (COP 18) kohta (2012/2722(RSP))

(2015/C 419/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja selle Kyoto protokoll, ja
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 2007. aasta Bali kliimamuutuste konverentsi tulemusi ja Bali tegevuskava (otsus 1/COP 13), ja
- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsi (COP 15) ja Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 5. konverentsi (COP/MOP 5), mis peeti Taanis Kopenhaagenis 7.–18. detsembril 2009. aastal, ning Kopenhaageni kokkulepet,

Neljapäev, 22. november 2012

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 16. konverentsi (COP 16) ja Kyoto protokollis osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 6. konverentsi (COP/MOP 6), mis peeti Mehhikos Cancúnis 29. novembrist 10. detsembrini 2010. aastal, ning Cancúni kokkuleppeid,
- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 17. konverentsi (COP 17) ja Kyoto protokollis osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 7. konverentsi (COP/MOP 7), mis peeti Lõuna-Aafrikas Durbanis 28. novembrist 9. detsembrini 2011. aastal, ning eriti Durbani tõhustatud meetmete platvormiga seotud otsuseid,
- võttes arvesse eelseisvat ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 18. konverentsi (COP 18) ja Kyoto protokollis osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 8. konverentsi (COP/MOP 8), mis peetakse Kataris Dohas 26. novembrist 8. detsembrini 2012. aastal,
- võttes arvesse 2008. aasta detsembris vastu võetud ELi kliima- ja energiapaketti,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitusel ELi tulevaseks kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks”⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil⁽³⁾, 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP 15) tulemuste kohta⁽⁴⁾, 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni Cancúnis toimuva kliimamuutuste konverentsi (COP 16) kohta⁽⁵⁾ ja 16. novembri 2011. aasta resolutsiooni Durbanis toimuva kliimamuutuste konverentsi (COP 17) kohta⁽⁶⁾,
- võttes arvesse oma 15. märtsi 2012. aasta resolutsiooni konkurentsivõimeline vähese CO₂-heittega majandus aastaks 2050 – edenemiskava kohta⁽⁷⁾,
- võttes arvesse nõukogu 9. märtsi 2012. aasta järeldusi ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 17. konverentsi (COP 17) ja Kyoto protokollis osaliste koosoleku 7. istungjärgu (CMP 7) (Durban, Lõuna-Aafrika, 28. november – 9. detsember 2011) järelemeetmete kohta,
- võttes arvesse nõukogu 15. mai 2012. aasta järeldusi kliimamuutustega seotud rahastamise ja kiire rahastamise kohta,
- võttes arvesse nõukogu 18. juuli 2011. aasta järeldusi ELi kliimadiplomaatia kohta,
- võttes arvesse ÜRO Keskkonnaprogrammi 2011. aasta novembri kokkuvõtvat aruannet „Heitkoguste lõhe ületamine”,
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja Komisjoni 20. detsembri 2005. aasta ühisavaldust Euroopa Liidu arengupoliitika küsimuses: „Euroopa konsensus”⁽⁸⁾, eriti selle punkte 22, 38, 75, 76 ja 105,
- võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni, milles määratakse kindlaks aastatuhande arengueesmärgid kui rahvusvahelise üldsuse poolt vaesuse kaotamiseks ühiselt kehtestatud eesmärgid,
- võttes arvesse 24.–25. septembril 2009. aastal Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumisel võetud kohustusi lõpetada keskpika tähtaja jooksul järk-järgult fossiilkütuste toetuste maksmine ning anda sihttoetust, mis võimaldaks vaesematel riikidel kohaneda kliimamuutustega,

⁽¹⁾ ELT L 8, 13.1.2009, lk 3.

⁽²⁾ ELT C 67 E, 18.3.2010, lk 44.

⁽³⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT C 341 E, 16.12.2010, lk 25.

⁽⁵⁾ ELT C 99 E, 3.4.2012, lk 77.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0504.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0086.

⁽⁸⁾ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

Neljapäev, 22. november 2012

- võttes arvesse bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi 11. koosolekut (COP 11), mis toimus 8.–19. oktoobril 2012 Hyderabadis Indias,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni poolt vastavalt kodukorra artiklile 115 esitatud suuliselt vastatavoid küsimusi (O-000160/2012 – B7-0364/2012 ja O-000161/2012 – B7-0365/2012) ning nõukogu ja komisjoni avaldusi,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Durbani tõhustatud meetmete platvormiga (Durbani pakett) seotud otsustes tunnistatakse, et kliimamuutused kujutavad kiireloomulist ja potentsiaalselt ümberpööramatut ohtu inimühiskonnale ja planeedile ning seetõttu peavad kõik osalised nendega rahvusvahelisel tasandil tegelema;
- B. arvestades, et Durbani paketiga pandi põhimõtteliselt alus ulatuslikule, eesmärgikindlale, õiguslikult siduvale rahvusvahelisele kokkuleppele, millesse oleks kaasatud kõik osalised ning mis tuleb saavutada 2015. aastaks ja viia ellu 2020. aastaks;
- C. arvestades, et Doha konverents (COP 18) peab kasutama Durbanis saavutatud edasiminekut tagamaks, et selline ülemaailmne õiguslikult siduv kokkulepe edeneks ja võetaks 2015. aastaks vastu;
- D. arvestades, et selline ülemaailmne õiguslikult siduv kokkulepe peab olema koosõlas põhimõttega, mis näeb ette ühise, kuid diferentseeritud vastutuse vastavalt võimetele, et kokkuleppes tuleb tunnistada ka vajadust, et kõik peamiste heiteallikatena tuntud riigid peavad arenevaid võimalusi silmas pidades võtma ambitsioonikad ja piisavad eesmärgid ja vastavad poliitikameetmed kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks;
- E. arvestades, et Durbani pakett ei pööratud piisavalt tähelepanu meetmetele eesmärgiga leevendada kliimamuutusi 2020. aastaks, ning arvestades, et olemasolevad kohustused ja lubadused ei ole piisavad saavutamaks eesmärki, mille kohaselt maapinna keskmise temperatuuri tõus maailmas võrreldes tööstusajastu eelse temperatuuriga ei ületaks 2 °C (nn 2 °C eesmärk), ning arvestades, et neid küsimusi tuleb seepärast Doha konverentsil käsitleda esmase prioriteedina;
- F. arvestades, et valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) esitatud teaduslike tõendite kohaselt eeldab 2 °C eesmärk, et ülemaailmsed heitkogused saavutavad maksimumi 2015. aastaks, neid vähendatakse 1990. aasta tasemega võrreldes vähemalt 50 % 2050. aastaks ja need kahanevad pärast seda edasi; arvestades, et EL peaks seetõttu nõudma kõikidelt peamistelt heiteallikatena tuntud riikidelt konkreetseid meetmeid ja nende tulemuslikku elluviimist enne 2020. aastat;
- G. arvestades, et viimaste teaduslike andmete kohaselt on kliimamuutuste mõju näiteks Arktika piirkonnas varem ennustatust kiirem ja tugevam;
- H. arvestades, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri andmetel kasvab ülemaailmne energianõudlus eeldatavalt ühe kolmandiku võrra ajavahemikul 2010–2035; arvestades, et lisanõudlus ja lisanduvad heitkogused tekivad suures osas tärkava turumajandusega riikides; arvestades, et fossiilkütuste raiskavat tarbimist toetatakse subsidiumidega, mis on rahalises väärtuses 400 miljardit USA dollarit;
- I. arvestades, et CO₂-heite vähendamine energiasektoris ja tööstuses innovaatiliste lahenduste kasutamise teel annaks Euroopale kui teerajajale eelised kasvaval ülemaailmsel energiaga seotud toodete ja teenuste turul;
- J. arvestades, et ülemaailmne innovatsioon säästva energia sektoris (nii tootmise kui ka kasutajate tasandil) loob töökohti, ergutab majanduskasvu, suurendab energiasõltumatust ja tagab puhtama maailma, kus leevendatakse kliimamuutusi ja tagatakse piisavad energiatarned;
- K. arvestades, et energiasektoris on investeeringute eluiga sageli 30 aastat või enam ja et uute projektide ja poliitika kavandamine kestab kaua, mis rõhutab ülemaailmset vajadust astuda energiavaldkonnas kiiresti uusi samme;

Neljapäev, 22. november 2012

- L. arvestades, et kasulike uuenduste tegemiseks energia- ja transpordisüsteemis on vaja rohkem teadusuuringuid;
- M. arvestades, et oma jõupingutuste tõsiduse näitamiseks ning liidu tehnoloogilisi ja majanduslikke võimalusi arvestades peaks EL võtma kliimakaitsets juhtrolli;
- N. arvestades, et 2015. aastal ei ole võimalik saavutada õiguslikult siduvat kokkulepet, kui puudub konsensus selles osas, kuidas õiglaselt jagada pikaajalisi ülemaailmseid jõupingutusi kliimamuutuse mõjude leevendamiseks;
- O. arvestades, et COP 16 konverentsil Cancúnis 2010. aastal võtsid arenenud riigid kohustuse, et eraldavad 2020. aastaks 100 miljardit USA dollarit uut ja täiendavat rahastamist igal aastal, et tegeleda kliimamuutusest tingitud vajadustega arenguriikides, kuid siiani ei ole rahvusvaheliselt kokku lepitud, mida tegelikult mõista „uue ja täiendava” rahastamise all;
- P. arvestades, et pärast 2012. aastat, mis on viimane kiire rahastamise aasta (30 miljardit USA dollarit kolme aasta jooksul, milleks kohustuti Kopenhaagenis), ei ole kindel, kui palju kliimamuutustega seotud rahastamiseks eraldatakse;
- Q. arvestades, ülemaailmselt umbes 20 % kasvuhoonegaaside heitkogustest tuleb metsade hävitamisest ning muudest maakasutuse vormidest ja maakasutuse muutusest, ning arvestades, et agrometsandus parandab CO₂-heite leevendamist tänu süsinikdioksiidi suuremale säilitamisele ning vähendab vaesust tänu kohalike kogukondade sissetulekute mitmekesistamisele;
- R. arvestades, et raadamise jätkuvaks vähendamiseks on vaja tingimata parandada metsahaldust;

Durbani tõhustatud meetmete platvorm

1. kiidab heaks Durbani tõhustatud meetmete platvormi ajutise töörühma moodustamise ning märgib, et otsuses 1/CP 17 nõutakse, et rühm alustaks kiiremas korras tööd sellise protokolliga, õigusakti või kokkulepitud tulemuse väljatöötamiseks, millel on konventsiooni alusel õiguslik jõud ja mis kehtib kõigile osalistele, ning viiks oma töö lõpule võimalikult varakult, kuid hiljemalt 2015. aastal; märgib lisaks, et rühma töö peab toetuma IPCC viiendale hindamisaruandele, mis tuleb esitada 2014. aastaks; kiidab samuti heaks selle, et konventsiooniosalistele seatakse 2020. aasta eelseks ajaks kõrgemad eesmärgid;
2. rõhutab, et võrdsed ja ühised, kuid diferentseeritud kohustused vastavalt võimetele peavad olema kesksel kohal Durbani tõhustatud meetmete platvormis, et see suudaks piisaval määral kliimat kaitsta;
3. märgib, et samal ajal on Durbani paketi ette nähtud, et pikaajalise koostöö ajutine töörühm jõuab kokkulepitud tulemusteni Doha konverentsiks;
4. rõhutab, et uus õigusakt peab tagama leevendamismeetmed, mis on kooskõlas ülemaailmse süsinikutasemega, mis vastab kliimamuutuse hoidmisele alla 2 °C võrreldes industriaalse ajajärgu eelse tasemega, ning tagama arenguriikides vahendid nõutavateks kliimameetmeteks, samuti töökindla arvestuse, seire ja aruandluse ning kindla jõustamis- ja vastavuskontrolli korra;
5. võtab seepärast suure murega teadmiseks mõnede konventsiooniosaliste obstruktsioonilise seisukoha 2012. aasta mais toimunud Bonni kõnelustel, kuid kiidab heaks Tais Bangkokis 30. augustist 5. septembrini 2012 toimunud mitteametlikel lisaistungitel saavutatud väikesed, aga tunnustusväärased sammud lähenemise suunas;
6. nõuab suuremat selgust ja kokkulepet jõupingutuste ja ühise arvestuse võrreldavuse kohta Kyoto protokolliga mitteühinenud arenenud riikide jaoks, enne kui pikaajalise koostöö ajutine töörühm oma töö lõpetab;
7. rõhutab, et EL peab näitama eeskujuna, täites oma kohustused ja ilmutades ambitsioonikust nii leevendamise kui ka rahastamise vallas; on seetõttu arvamisel, et kõigi Euroopa Liidu institutsioonide kohustus on enne Doha konverentsi tegeleda intensiivse kliimadiplomaatiaga ja rahvusvaheliste liitude loomisega, et tagada Durbani paketi kohustuste täitmine ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni protsessi sujuvamaks muutmine eesmärgiga leppida 2015. aastaks kokku uues mitmepoolses režiimis; toonitab, et on oluline selgeks teha, kuidas konventsiooni põhimõtteid 2020. aasta järgses

Neljapäev, 22. november 2012

raamistikus rakendatakse, nii et kohustusi võtaksid kõik osalised; on arvamusel, et sellega seoses on eriti oluline 17. konverentsil (COP 17) määratletud uus turupõhine mehhanism, ja loodab, et konventsiooni pikaajalise koostöö ajutisel tüüriühmal õnnestub kõnealuse mehhanismi üksikasjad ja menetlused välja töötada;

Kyoto protokoll – teine kohustusperiood

8. võtab teadmiseks Durhani paketi kajastatud konventsiooniosaliste otsuse, mis hõlmab kokku ligikaudu 15 % ülemaailmsetest heitkogustest, seepärast peab EL intensiivistama oma pingutusi, et vahepealse sammuna leida lahendusi ühismeetmeteks ja leppida kõigi peamiste toimijatega kokku selles, et Kyoto protokollil teine kohustusperiood algab 1. jaanuaril 2013 ja on üleminekuks uuele, palju tõhusamale ja ulatuslikumale õiguslikult siduvale rahvusvahelisele režiimile, mis hõlmab kõiki osalisi ja peaks jõustuma 2020. aastaks;

9. võtab teadmiseks, et USA, Venemaa, Jaapan ja Kanada ei osale Kyoto protokollil võimalikus teises kohustusperioodis ning Austraalia ja Uus-Meremaa kõhklevad sellega ühinemises; märgib, et endiselt puuduvad heitkoguste vähendamise eesmärgid selliste arenguriikide jaoks nagu Hiina, India, Brasiilia ja Indoneesia;

10. kutsub üles võtma Dohas vastu vajalikke muudatusi, et Kyoto protokollil teine kohustusperiood saaks alata viivitamatult ajutisel alusel;

11. võtab teadmiseks Durhani paketi otsuses 1/CMP 7 sisalduva lubaduse, et teise kohustusperioodi lõppkuupäev otsustatakse Doha konverentsil, ning toetab kaheksa-aastast kohustusperioodi, mis lõpeb 31. detsembril 2020;

12. rõhutab Kyoto protokollil praegu toimiva struktuuri raames, et õhkuheite koguselise piiramise või vähendamise eesmärgid (QELRO), mille osalised pidid esitama 2012. aasta maiks, tuleb Kyoto protokollil muudatustena võtta vastu Doha konverentsil vastavalt otsusele 1/CMP 7; kutsub üles neid lisa B osalisi, kes siiani seda teinud ei ole, esitama oma QELROd, ning peab kiiduväärseks seda, et EL esitas esimesena oma eesmärgid; rõhutab, et lubatud koguse ühikute (LKÜ) üleviimine teise kohustusperioodi kahjustaks Kyoto protokollil terviklikkust; juhib tähelepanu sellele, et kui liikmesriikidel lubatakse LKÜsid üle viia, ei oleks Kyoto protokollil kliimamuutuste leevendamisele tegelikku mõju;

13. kiidab heaks G77 ja Hiina ettepaneku ülejäägi kasutamise tõhusaks haldamiseks ja vähendamiseks; märgib, et EL ei ole seni esitanud ettepanekut LKÜde ülejäägiga tegelemiseks; tuletab meelde, et Lissaboni lepingus on sätestatud, et nõukogu teeb oma otsused kvalifitseeritud hääleteenamusega nii üldmeetmete võtmiseks (ELi lepingu artikkel 16) kui ka läbirääkimiste ja uute rahvusvaheliste lepingute sõlmimise kogu menetluse käigus (ELi toimimise lepingu artikkel 218);

14. kordab oma nõuet reformida puhta arengu mehhanismi, mistarvis tuleks kehtestada ranged kvaliteedieeskirjad, mis tagaksid seotud projektide piisavalt kõrge taseme, et need aitaksid heitkoguseid usaldusväärset, kontrollitavalt, tõeliselt ja täiendavalt vähendada, aidates sellega kaasa arenguriikide säästvate arengule ja vältides selle mehhanismi sobimatut kasutamist suure CO₂-heittega infrastruktuuriprojektides; leiab, et tulevikus peaks puhta arengu mehhanism piirduma vähim arenenud riikidega;

Leevendamismeetmete puudujäägid

15. rõhutab, et kõik osalised peavad kiiresti esmalt oma lubadused ellu rakendama ning seejärel püstitama auahnemad eesmärgid tänasest 2020. aastani, et jääda 2 °C eesmärgi piirsesse; kordab eelkõige kiiret vajadust teha edusamme, et ületada gigatonni suurune lõhe teaduslike andmete ja osaliste praeguste lubaduste vahel ning võtta heitkoguste vähendamiseks siduvaid kohustusi ja meetmeid, mis on Kopenhaageni kokkuleppes sisalduvatest ambitsioonikamad ja tuginevad põhimõttele, mis näeb ette ühised, kuid diferentseeritud kohustused vastavalt võimetele, mis tähendab, et vaesematel riikidel tuleks võimaldada – finants- ja tehnoloogilise abi, aga ka suutlikkuse suurendamise meetmete abil – kohe üle minna vähese CO₂-heittega, arenenud energia- ja majandussüsteemile; kutsub eelkõige osalisi üles võtma kiiresti meetmeid, mis jõustuksid hiljemalt 2015. aastaks, et vähendada heitkoguseid rahvusvahelises õhu- ja meretranspordis ning muudes asjaomastes sektorites, samuti vähendada fluorosüüvesinikke, gaasitahma, metaani ja muid lühiajalisi kliima mõjutajaid, et ületada lõhe 2 °C eesmärgini;

Neljapäev, 22. november 2012

16. nõuab, et Dohas võetaks vastu otsus määrata kindlaks ülemaailmse puudujäägi suurus ja seda pidevalt jälgida, et võtta vajalikke meetmeid selle kõrvaldamiseks;
17. nõuab tungivalt, et komisjon ja eesistujariik Küpros leiaksid liitlased, et ületada gigatonnade suurune lõhe, s. t erinevus praeguste eesmärkide taseme ja selle vahel, mida on vaja ülemaailmse soojenemise hoidmiseks allpool 2 °C;
18. tõdeb, et fossiilkütuste toetuste tõhus järkjärguline kaotamine aitaks märkimisväärselt kaasa leevendamismeetmete puudujääkide kõrvaldamisele;
19. tuletab meelde, et IPCC neljanda hindamisaruande kohaselt peavad tööstusriigid vähendama 2020. aastaks oma riigisiseseid heitkoguseid 25–40 % alla 1990. aasta taseme, samal ajal kui arenguriigid rühmana peaksid 2020. aastaks saavutama märkimisväärse alanemise (umbes 15–30 %) praegu prognoositud heitkoguste suurenemise määrast allapoole; tuletab meelde, et ülemaailmsed heitkogused kokku peavad saavutama maksimumi enne 2020. aastat, ja nõuab avatud arutelu tõhusamate poliitiliste strateegiate üle leevendamismeetmete puudujääkide kõrvaldamiseks;
20. rõhutab vajadust usaldusväärse teadusliku aluse järele, mida pakub valitsustevaheline kliimamuutuste rühm (IPCC), mis on läbi teinud põhjaliku struktuuri- ja menetlusreformi, ning toonitab sellega seoses 2014. aastal esitatava IPCC viienda hindamisaruande järelduste tähtsust;
21. tuletab meelde, et ELi enda huvides on seada kliimakaitse eesmärgiks 30 % aastaks 2020, see looks jätkusuutliku majanduskasvu, täiendavaid töökohti ning vähendaks sõltuvust energia impordist;
22. kiidab heaks ettepaneku integreerida ELi õigusaktidesse Cancúni kokkulepe arenenud riikide osaliste jaoks, et kavandada vähese CO₂-heite arengustrateegiad, ja rõhutab, et oluline on anda arenguriikidest osalistele finants- ja tehnilist abi väikeste heitkoguste arengukavade vastuvõtmiseks ja rakendamiseks; märgib, et nendes kavades ja strateegiates tuleks kirjeldada poliitikat ja meetmeid, mis sisaldavad varajasi riiklikke meetmeid, et vältida CO₂-mahukaid investeeringuid ja infrastruktuure, ning lühiajalisi ja keskpikki energiatõhususe ja taastuvenergia eesmärke;

Kliimamuutustega seotud rahastamine

23. rõhutab tungivat vajadust vältida rahastamislünka pärast 2012. aastat (kui lõpeb kiire rahastamise aeg) ja töötada selle nimel, et leida tee kliimamuutustega seotud rahastamise kindlustamiseks aastatel 2013–2020 erinevatest allikatest; peab konkreetseid rahastamiskohustusi ajavahemikuks 2013–2020 väga tähtsaks, et kiirendada üleminekuprotsesse ja vältida fossiilkütuste kasutamise jätkumist paljudes arenguriikides ning toetada arenguriikide jõupingutusi kliimamuutuste leevendamiseks ja nendega kohanemiseks; tuletab meelde, et enamik ELi liikmesriike ei ole ikka veel andnud lubadusi kliimamuutustega seotud rahastamise kohta pärast 2013. aastat;
24. märgib murelikult, et kuigi arenenud riigid on kohustunud eraldada 2020. aastaks 100 miljardit USA dollarit aastas, ei ole siiani rahvusvaheliselt kokku lepitud, mida tegelikult mõista „uue ja täiendava” rahastamise all;
25. rõhutab, et kliimafondide ja nende täiendavuse mõõtmine, kontrollimine ja järelevalve on olulised ja nõuavad rahvusvaheliselt kokkulepitud määratlust; kutsub ELi üles välja töötama ühise lähenemisviisi tagamaks, et ametlikku arenguabi ei jäeta kõrvale tegelikest arengueesmärkidest, vaid see oleks tõesti täienduseks;
26. kiidab heaks pikaajalise rahastamise tööprogrammi töö seoses pikaajalise rahastamise allikate ja rahastamisvajadustega arenguriikides ja ootab kaesesimeeste aruande arutelu Dohas;
27. on seisukohal, et kliimameetmete rahastamine arenguriikides peab tegelema kliimamuutuste juba täna tuntavate negatiivsete mõjudega ja aitama arendada vastupidavust eelkõige kõige vaesemates ja kõige haavatavamates riikides ning aitama kaasa leevendamismeetmete eesmärgilise puudujäägi kõrvaldamisele enne 2020. aastat, soodustades samal ajal säästvat arengut;

Neljapäev, 22. november 2012

28. juhib sellega seoses tähelepanu, et kasutusele tuleks võtta uuenduslikud täiendavad rahastamisallikad (rahvusvahelised finantstehingute maksud ning rahvusvahelise lennu- ja meretranspordi eest võetavad maksud);
29. kutsub komisjoni üles tagama, et selline rahastamine oleks uus ja täiendav, ning jätkuvalt edendama innovaatilisi rahastamisallikaid;
30. rõhutab fossiilkütuste toetuste kaotamise märkimisväärset potentsiaali kulude säästmisel ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel; kutsub üles võtma Dohas vastu kavandatud fossiilkütuste toetuste järkjärguliseks kaotamiseks nii arenenud kui ka arenguriikides, seades prioriteediks I lisa riigid;
31. kiidab heaks Rohelise Kliimafondi nõukogu loomise ja ootab Dohas otsust Rohelise Kliimafondi sekretariaadi asukohariigi kohta; märgib, et Doha konverentsil tuleb teha veel otsuseid selleks, et käivitada Roheline Kliimafond, milles lepiti kokku Cancúni kokkulepetes, eelkõige seoses fondi esialgse rahastamisega, ning rõhutab vajadust võtta kasutusele osaliste rahaline toetus Rohelise Kliimafondi käivitamiseks; tunnistab, et Roheline Kliimafond on ülioluline seoses vähim arenenud riikide suutlikkusega leevendada kliimamuutusi ja nendega kohaneda ning et konkreetsete finantskohustused selles vallas on väga olulised;
32. rõhutab, et Cancúni kokkulepetes on selgelt välja toodud, et Rohelise Kliimafondi kaudu arenguriikidele antavad vahendid peaksid olema uued ja täienduseks praegusele arenguabile;
33. tuletab meelde, et kuigi vaesed riigid on kõige vähem aidanud kaasa kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni suurenemisele atmosfääris, on nad kõige kaitsetumad kliimamuutuste mõjude suhtes ja neil on kõige vähem suutlikkust kliimamuutustega kohanemiseks;
34. rõhutab, et poliitikavaldkondade sidususe tagamine ja keskkonnaküsimustega arvestamine arenguprojektides on keskse tähtsusega ELi tõhusas strateegias kliimamuutuste leevendamiseks ja kliimamuutustega kohanemiseks;
35. kutsub ELi ja liikmesriike üles toetama arenguriikides vaeseid toetavaid meetmeid, mis parandaksid kõigi vaesemate inimeste elatustaset; nõuab eelkõige, et EL seisaks hea selle eest, et rahastamist võimaldatakse üksnes kliimahoidlike arenguviiside toetuseks, mis tähendaks fossiilkütustel põhinevatele tööstusharudele antava ELi otsese või kaudse toetuse tõhusat järkjärgulist kaotamist (nt laenu tagatised, mida annavad Euroopa Investeeringuspank, ekspordikrediitiasutused jne) kooskõlas kohustusega, mille EL võttis 2009. aastal G20 tippkohtumisel Pittsburghis;
36. rõhutab, et praegune majanduskriis ei tohi olla ettekääne tegevusetuseks või arenguriikides kohanemismeetmeteks raha eraldamisest keeldumiseks; rõhutab, et vähese CO₂-heitega majanduse arendamine on tegelikult oluline samm teel kriisist välja;
37. nõuab, et tööstusriigid annaksid arenguriikidele piisavat rahalist ja tehnoloogilist abi säästvate ja tõhusate tehnoloogiate kasutamisel;
38. on seisukohal, et nende meetmete puhul tuleb arvestada arenguriikide huvide ja prioriteetidega, kasutades ära kohaliku tasandi teadmisi, edendada lõuna-lõuna suunalist koostööd ning väikeste ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtjate rolli, võttes nõuetekohaselt arvesse loodust ja ökoloogilist tasakaalu;
39. rõhutab, et kliimakaitsemeetmete rahastamiseks tuleks eraldada uusi ja täiendavaid vahendeid lisaks juba olemasolevale arenguabile;
40. tuletab ELile ja liikmesriikidele meelde, et ametliku arenguabi kaudu rahastatakse põhilisi arenguvajadusi, nagu tervishoid ja haridus, ning neid vahendeid ei tohiks ümber suunata kliimameetmete rahastamiseks; kutsub ELi ja liikmesriike üles tagama piisava rahastamise aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks ning lisaks sellele uued ja täiendavad vahendid kliimamuutuste leevendamiseks ja nendega kohanemiseks;

Neljapäev, 22. november 2012

Maakasutus, maakasutuse muutus ja metsandus

41. tunneb heameelt selle üle, et Durbani konverentsil võeti vastu otsus 2/CMP 7 kui tähtis samm maakasutus- ja metsandussektori jaoks kindlate aruandluseeskirjade kasutuselevõtmisel; märgib, et otsuses nähakse ette kaheaastane tööprogramm, et uurida vajadust põhjalikuma aruandluse järele eesmärgiga tagada, et sektori panus heitkoguste vähendamisse on keskkonnavalaselt terviklik;
42. tuletab meelde, et märkimisväärne osa arengumaades tekkivatest kasvuhoonegaaside heitkogustest tuleneb maakasutuse muutustest ja põllumajandusest; kutsub ELi üles edendama agrometsandust või mahepõllumajandust, eriti vähimarenenud maades, kuna mõlemad aitavad kaasa kliimamuutuste leevendamisele ja vaesuse vähendamisele, võimaldades kohalikel kogukondadel oma sissetulekuallikaid mitmekesistada;
43. kordab, et agrokütuste tootmine toiduks kasutatavatest põllukultuuridest (nagu õliseemned, palmiõli, suhkruroog, suhkrupeet ja nisu) võib kaasa tuua tohutu maavajaduse ja seada ohtu vaeste riikide inimesed, kelle elatis sõltub maa ja loodusressursside kättesaadavusest;
44. peab kahetsusväärseks, et taastuenergia direktiivis ja kütusekvaliteedi direktiivis nimetatud säästlikkuse kriteeriumid seoses biokütustega on ulatuselt piiratud ja ebapiisavad, et ohjata agrokütuste laiema kasutuse negatiivseid tagajärgi, eriti maakasutuse kaudse muutuse tulemusena; kutsub ELi üles uuendama säästlikkuse ja sertifitseerimise kriteeriume seoses biokütustega, et tagada vastavus liidu kohustusele võidelda kliimamuutustega ja liidu seadusjärgsele kohustusele tagada poliitikavaldkondade arengusidusus, nagu on sätestatud Lissaboni lepingu artiklis 208;
45. tuletab meelde, et biomassi suurenenud kasutamine võib kaasa tuua metsandustegevuse intensiivistumise ja metsade süsinikuarvu vähenemise, mis võib ohtu seada ELi eesmärgi vältida kliima soojenemist rohkem kui 2 °C võrra; nõuab, et EL ja liikmesriigid aktsepteeriksid üksnes agrokütuseid, mis tõendatavalt vähendavad kasvuhoonegaaside heitkogusteid, ei põhjusta olulisi maakasutuse probleeme, ei ohusta inimeste toiduga kindlustatust ega lähe vastuollu looduskaitsega; sellega seoses nõuab tungivalt, et komisjon töötaks välja õiguslikult siduvad säästlikkuse kriteeriumid biomassi jaoks, et lisada maakasutuse kaudse muutuse arvutused praegustesse agrokütuste säästlikkuse kriteeriumidesse ning et lisada maakasutuse kaudse muutuse ja süsinikuvõla arvutused bioenergia säästlikkuse kriteeriumidesse;

Raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste vähendamine (REDD+)

46. tunneb heameelt selle üle, et Durbanis võeti vastu otsused rahastamise, tagatiste ja võrdlustasemete kohta; on arvamusel, et Dohas tuleb teha veelgi rohkem edusamme eelkõige metsade võrdlustasemete tehnilisel hindamisel; märgib lisaks, et REDD+ on tähtis roll leevendamismeetmete puudujääkide vähendamisel 2020. aastani;
47. rõhutab, et vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raamistikule rahastatakse REDD+ avaliku sektori rahast, ning kutsub osalisi üles näitama kindlat poliitilist tahet uuenduslike rahastamislahenduste väljatöötamiseks;
48. avaldab vastuseisu metsade süsinikuga kauplemisele ning REDD+ süsinikuturgudele viimisele, mis võib kaasa tuua ühikute ülemäärase eraldamise ja süsiniku hinna edasise languse;
49. rõhutab, et REDD+ edukas rakendamine sõltub läbipaistvusest ja töökindlate seiresüsteemide väljatöötamisest;
50. tunnustab REDD+ tähtsust metsandusest tulenevate heitkoguste vähendamisel; rõhutab eelkõige, et REDD+ ei tohi kahjustada metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust (FLEGT) raames seni saavutatud edusamme, eriti seoses metsahalduse ning tavapärase valdusõiguse täpsustamise ja tunnustamisega; kutsub ELi üles nõudma REDD+ projektide tarvis rangemaid ja üksikasjalikumaid sotsiaalseid, halduslikke ja keskkonnavalaseid kaitsemeetmeid, sealhulgas kaitsemehhanisme tagamaks, et metsades elavate inimeste õigusi ei rikutaks;
51. on seisukohal, et süsteem, mille alusel makstakse metsakaitse eest, peab olema eriti stabiilne ja pikaajaline; rõhutab, et metsade hävitamine algaks uuesti, kui rahastamine langeks alla teatud taset;

Neljapäev, 22. november 2012

Rahvusvaheline õhu- ja meretransport

52. kordab nõudmist töötada välja rahvusvahelised õigusaktid, mis sisaldavad ülemaailmseid heitkoguste vähendamise eesmärke, et piirata rahvusvahelise õhu- ja meretranspordi mõju kliimale; toetab jätkuvalt lennunduse lisamist Euroopa heitkogustega kauplemise süsteemi;

53. kutsub liikmesriike üles kasutama lennunduse saastekvootide oksjonitelt saadud tulusid panusena kliimamuutustega seotud rahastamise suurendamiseks arenguriikides alates 2013. aastast;

Kliimakaitse majanduskriisi ajal

54. rõhutab, et praegune majanduskriis näitab selgelt, et ainult jätkusuutlik majandus suudab pikaajaliselt tagada heaolu ja et kliimakaitse on jätkusuutliku majanduse üks peamistest sammastest; toonitab, et tähtsam kui kunagi varem on selgitada kliimakaitse valdkonna poliitiliste meetmete põhjuseid, st suuremale arvule inimestele kõrge elatustaseme võimaldamist, kindlustades samal ajal ressursid ja arenguruumi ka tulevastele põlvkondadele;

55. kordab, et kliimamuutuste probleemi ei saa käsitleda isoleeritult, vaid seda on alati vaja käsitleda säästva arengu, tööstuspoliitika ja ressursipoliitika kontekstis;

Struktuurireform

56. on arvamusel, et Durbani konverentsi edu üheks põhjuseks oli see, et seal pandi alus varasema range „osalisteks” ja „vaatlejateks”, „arenenud riikideks” ja „arenguriikideks”, „I lisa riikideks” ja „I lisasse mittekuuluvateks riikideks” jaotuse ületamisele, ning palub seetõttu kõikidel osalejatel püüelda tulevaste läbirääkimiste uue, tervikliku ja kaasavama struktuuri poole;

57. on arvamusel, et praegune „lubaduse ja läbivaatamise” süsteem ei too kaasa põhjalikke muutusi, mida on vaja kliimamuutuste pikaajaliseks tõkestamiseks, ja nõuab seetõttu, et kõik osalised kaaluksid ka teisi lähenemisviise;

58. rõhutab, et kliimamuutuste probleemile ei ole imelahendust ja tõstab seetõttu esile arvukaid võimalusi heitkoguste vajaliku vähendamise ja mis veelgi tähtsam, teadlikkuse vajalike muudatuste saavutamiseks; kiidab sellega seoses heaks asjaolu, et paljudes riikides võetakse juba ambitsioonikaid leevendamismeetmeid, ning kutsub ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni üles looma platvormi läbipaistvuse suurendamiseks kohapeal toimuva valdkonnas;

Üleminek jätkusuutlikule majandusele ja tööstusele

59. on mures seetõttu, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri andmete kohaselt saavutavad fossiilkütuste põletamisest lähtuvad ülemaailmsed süsinikdioksiidi heitkogused 2011. aastal rekordtaseme; tuletab meelde, et energiatarbimise eeldatav ülemaailmne suurenemine põhineb kõikide energiaallikate kasvul; on seetõttu seisukohal, et ELi jõupingutused muuta oma majandus jätkusuutlikuks majanduseks ei tohi seiskuda, nii et liit saaks toetuda konkurentsieelisele säästvate tehnoloogiate ja teadmiste valdkonnas; on veendunud, et EL peaks edendama keskkonnasäästlike tehnoloogiate rahvusvahelist levitamist, kaasa arvatud taastuvenergia, fossiilkütuste uuenduslike ja tõhusate tehnoloogiate ja eriti energiatõhususe tehnoloogiate valdkonnas;

60. nõuab tihedamat koordineerimist nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vahel, nii et EL saaks rääkida ühel ühtsel häälel rahvusvahelistes organisatsioonides, nagu Rahvusvaheline Energiaagentuur, Rahvusvaheline Taastuvenergia Agentuur, rahvusvaheline partnerlus energiatõhususe alaseks koostööks (IPEEC) ja Rahvusvaheline Aatomienergiaagentuur, ning seega täita aktiivsemat ja mõjukamat rolli, eelkõige säästva energia poliitika ja energiaohutuse poliitika toetamisel;

61. rõhutab, et paljud riigid astuvad samme majanduse keskkonnasäästlikumaks muutmiseks, tehes seda erinevatel põhjustel, nagu kliimakaitse, ressursinappus ja -tõhusus, energiajulgeolek, innovatsioon ja konkurentsivõime; märgib näiteks ära energeetika ümberkujundamisele suunatud investimisprogrammid sellistes riikides nagu Hiina ja Lõuna-Korea ning kutsub komisjoni üles analüüsima selliseid programme ja nende mõju ELi konkurentsivõimele asjaomastes sektorites;

62. tervitab kõnealuseid samme ja kordab, et rahvusvaheliselt kooskõlastatud meetmed aitaksid tegeleda kasvuhoo- negaaside heite ülekandumise ja konkurentsivõime probleemidega asjaomastes sektorites ja eelkõige energiamahukates sektorites; nõuab kokkulepet, millega rohkesti süsinikuheidet tekitavatele tööstusharudele tagada võrdsed võimalused rahvusvahelisel tasandil;

Neljapäev, 22. november 2012

63. on mures selle pärast, et tõuseb nn imporditud heitkoguste tase, nimelt importkaupadest lähtuvad heitkogused kasvavad kiiremini kui tootmis põhiseid heitkoguseid riigisisesele vähendatakse; on veendunud, et kui EL suudaks imporditud heitkoguste arengut paremini jälgida ja tõsta vastavat teadlikkust, võiks see julgustada tööstusvaldkonna konkurente ühinema rangema süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamise korraga, et tagada ELi turul oma toodete suurem aktsepteeritavus;

64. rõhutab, et ELi mõjutav finants- ja eelarvekriis ei tohiks vähendada ELi ja selle ettevõtete, tarbijate ja liikmesriikide ambitsioonide taset seoses rahvusvaheliste kliimaalaste läbirääkimistega Dohas; on seisukohal, et ELi jõupingutused oma majanduse ümberkujundamiseks ei tohi seiskuda, vältida tuleb töökohtade, eriti roheliste töökohtade kadu, EL peab veenma oma partnereid üle maailma, sh Hiinat ja USA-d, et rahvusvahelise kokkuleppega ühinemine on kasulik ja et heitkoguste vähendamine on võimalik ilma konkurentsivõimet ja töökohti kaotamata, eriti kui seda teha kollektiivselt;

65. rõhutab vajadust töötada kiiresti välja ja viia ellu terviklik tooraine- ja ressursistrateegia, mis hõlmab ressursitõhusust nii arenenud kui ka arenguriikide kõigis majandussektorites, et saavutada pikaajaliselt jätkusuutlik majandus, ning kutsub ELi ja liikmesriike olema selles osas juhtivaks eeskujuks; kutsub ELi ja liikmesriike üles toetama arenguriike nii riiklikul kui ka kohalikul tasandil ja tegema selleks kättesaadavaks säästva kaevandamise, suurema ressursitõhususe ning korduvkasutuse ja ringlussevõtu erialateadmised;

66. leiab, et valdkondlikud lähenemisviisid koos kogu majandust hõlmavate piirmääradega tööstusriikides võivad kaasa aidata kliimameetmetele, konkurentsivõimele ja majanduskasvule; rõhutab seda, kui tähtis on võtta seoses rahvusvaheliste läbirääkimistega vastu valdkondlik tööstusheidete käsitus eelkõige tähtsava turumajandusega riikides; väljendab lootust, et kõnealune käsitus võiks ühtlasi olla 2012. aasta järges rahvusvahelise kliimameetmete raamistiku osaks;

67. märgib, et erinevate energiaallikate hinnad mängivad suurt osa turuosaliste, kaasa arvatud ettevõtete ja tarbijate käitumise kujundamisel, ning märgib, et praeguse rahvusvahelise poliitikaraamistiku suutmatus väliskulusid täielikult arvesse võtta kinnistab mittesäästvaid tarbimisharjumusi; lisaks kordab, et ülemaailmne CO₂-turg oleks kindel alus nii heitkoguste märkimisväärseks vähendamiseks kui ka võrdsete tingimuste loomiseks tööstuse jaoks; kutsub ELi ja tema partnereid üles selgitama lähiajal välja, milline oleks kõige tõhusam viis tugevdada sidemeid ELi heitkogustega kauplemise süsteemi ja muude kauplemissüsteemide vahel, et luua ülemaailmne CO₂-turg ja tagada mitmekesisemad heitkoguste vähendamise viisid, turu suurenemine ja turu likviidsuse kasv, läbipaistvus ja kokkuvõttes ressurside tõhusam jaotamine energiaspektori ja tööstuse jaoks;

Teadusuuringud ja tehnoloogia

68. peab kahetsväärseks, et Rio de Janeiro toimunud Rio+20 tippkohtumisel ei saavutatud olulist edasiminekut tuleviku kesksetes küsimustes, mis on seotud jätkusuutlikkusega; avaldab kahetsust, et maailma liidritel puudusid konkreetsed eesmärgid, mõõdetavad meetmed ja kohustused; võtab teadmiseks Durban'i kohtumise tulemuste, kaasa arvatud edasiminekut seoses Durban'i platvormiga, Kyoto protokoll'i jätkumise ja 100 miljardi USA dollari suuruse kliimafondi loomise ning vähese CO₂-heituga tehnoloogiate kasutuselevõtu tegeleva tehnoloogia täitevkomitee edasiarendamise;

69. rõhutab, et läbimurdeliste tehnoloogiate arendamine ja rakendamine on võtmetähtsusega kliimamuutustega võitlemiseks ja samas ELi partnerite veenmiseks kogu maailmas, et heitkoguste vähendamine on võimalik ilma konkurentsivõimet ja töökohti kaotamata; nõuab rahvusvahelist kohustust suurendada teadus- ja arendustegevuse investeeringuid läbimurdelistesse tehnoloogiatesse asjakohastes sektorites; peab oluliseks, et Euroopa oleks eeskujuks ja suurendaks märkimisväärselt kulutusi teadusuuringutele, mis käsitlevad kliimahoidlikke ja energiatõhusaid tööstus- ja energiatehnoloogiaid, ning et Euroopa arendaks selles valdkonnas tihedat teaduskoostööd rahvusvaheliste partneritega, nagu BRIC-riigid ja Ameerika Ühendriigid;

70. on seisukohal, et innovatsioon on võtmetähtsusega hoidmaks ülemaailmset soojenemist alla 2 °C, ja märgib, et innovatsiooni ergutamiseks on turumajanduses mitmeid viise; kutsub komisjoni üles hindama eri mehhanisme, et premeerida eesrindlikke ettevõtteid, mis erinevad teistest oma suutlikkuse poolest innovatsiooni hoogustada ning tehnoloogiaid ülemaailmselt üle kanda ja rakendada; nõuab, et tunnustataks arenguriikide õigust täielikult ära kasutada paindlikkust, mida võimaldab intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspetsiifiline leping;

Neljapäev, 22. november 2012

71. rõhutab, kui tähtis on tihendada koostööd ELi ja vähim arenenud riikide vahel; on seisukohal, et EL peaks toetama vähim arenenud riikide jõupingutusi leida partnereid ja rahastamist investeeringuteks taastuvasse energiasse ja rohelistesse tehnoloogiatesse, ning kutsub komisjoni üles esitama ideid, millised võiksid olla alternatiivsete energiaallikate ühised uurimisprogrammid ja kuidas EL saaks ergutada arenenud riikide ja arenguriikide koostööd eri tööstussektorites;

Energia, energiatõhusus ja ressursitõhusus

72. märgib, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri hiljutine analüüs näitab, et tõhususe parandamine on kõige selgem tee parandada energiamajandust eelseisvatel kümnenditel, sest investeeringud kliimahoidlikku strateegiasse kuni aastani 2050 pakuvad kolmekordset tootlikkust, kuid seejuures on vaja valitsustelt tugevat poliitilist tegutsemist ja stiimuleid;

73. peab kahetsusväärseks, et ELis ja rahvusvaheliselt ei tegeleta piisaval määral energiasäästu potentsiaaliga; rõhutab, et energiasääst võimaldab töökohtade loomist, majanduslikku säästmist, energiajulgeolekut, konkurentsivõime tugevdamist ning heitkoguste vähendamist; kutsub ELi üles pöörama rahvusvahelistel läbirääkimistel rohkem tähelepanu energiasäästule, seda nii tehnosiirde, arenguriikide arengukavade kui ka finantsabi arutamisel; rõhutab, et usaldusväärseks mõjumiseks peavad EL ja liikmesriigid täitma oma eesmärgid;

74. juhib tähelepanu sellele, et üle maailma puudub hinnanguliselt kahel miljardil inimesel jätkuvalt juurdepääs säästvale ja sobiva hinnaga energiale; rõhutab, et energiaostuvõimetuse probleemiga tuleb tegeleda koos kliimapoliitika eesmärkidega; märgib, et on olemas energiatehnoloogiad, milles on arvesse võetud nii ülemaailmset keskkonnakaitset kui ka kohalikke arenguvajadusi;

75. peab kahetsusväärseks ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni vähest kooskõlastatust, mistõttu raisatakse ressursse ning jäetakse kasutamata väärtuslikud ja vastastikku täiendavad poliitilised võimalused; rõhutab, et paljudes uuringutes, sh ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitlevas uuringus, on välja toodud, et ökosüsteemi teenuste kaitsmine säästvate tavade abil on tihti odavam, kui hävinud funktsioonide asendamine investeerimisega alternatiivsesse mahukasse infrastruktuuri ja tehnoloogilistesse lahendustesse; nõuab seepärast tungival, et EL ja liikmesriigid seoksid oma kliimakaitse eesmärgid tihedalt bioloogilise mitmekesisuse kaitse eesmärkidega esseisval COP 11 koosolekul Hyderabadis;

76. rõhutab, et vaja on edendada keskkonnahoidliku tehnoloogia paremat kättesaadavust ja siiret igal pool, kuid eriti arenguriikides, et parandada tehnoloogilise teabe kättesaadavust, koostada ja muuta kättesaadavaks usaldusväärsed andmed kehtivate patentide ja olemasolevate tehnoloogiate kohta, hõlbustada ja suurendada intellektuaalomandi õiguste jagamist, vahetust ja ühiskasutust läbipaistvate ja kindlate mehhanismide abil ning välja töötada teadusuuringute edendamisele suunatud uued mehhanismid, mis ei takista juurdepääsu innovatsioonile; kutsub seepärast ELi ja liikmesriike üles tegelema intellektuaalomandi õiguste küsimusega, et tulemuslikult ja kiiresti luua ja levitada innovaatilisi lahendusi, mis on olulised kliimamuutustega toimetulekuks ja võitluseks;

Kliimadiplomaatia

77. rõhutab, et EL peab jätkama konstruktiivset tegutsemist rahvusvahelistel kliimaläbirääkimistel ja kõik ELi institutsioonid peavad ELi kliimadiplomaatiat enne Dohat Euroopa välisteenistuse raames edasi arendama eesmärgiga muuta ELi kliimapoliitiline profiil selgemaks, tuua rahvusvahelistesse kliimaläbirääkimistesse uut dünaamikat ning julgustada partnereid kogu maailmas, eeskätt kõige suuremate heiteallikadena tuntud riike, võtma siduvaid, võrreldavaid ja tõhusaid heitkoguste vähendamise meetmeid ning sobivaid kliimamuutuste leevendamise ja kliimamuutustega kohanemise meetmeid;

78. peab kahetsusväärseks, et ELi vähendamiseesmärk ei ole kooskõlas vastuvõetud 2 °C eesmärgiga ja kulutõhusa moodusega saavutada 2050. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine;

79. tuletab meelde, kui tähtis on sõlmida (subglobaalseid) liite edumeelsemate riikidega, et hoogustada läbirääkimisprotsessi ja panna suurimate heiteallikadena tuntud riike võtma ambitsioonikaid ja piisavaid eesmärgi kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks;

Neljapäev, 22. november 2012

80. rõhutab sellega seoses, et EL kui üks peamine osaleja peab Doha konverentsil kõnelema ühel häälel ja jääma üksmeelseks, püüdes teha edusamme rahvusvahelise kokkuleppe saavutamise nimel;

81. kutsub osalisi üles võtma arvesse seda, et seaduseandjate tegevus läbirääkimistel on väga oluline edu saavutamiseks valitsustevahelises protsessis eesmärgiga jõuda 2015. aastal ülemaailmse kokkuleppeni, kuivõrd edasimineku osaliste riiklike kliimamaalaste õigusaktide osas loob poliitilised tingimused mitmepoolseteks läbirääkimisteks ja võib hõlbustada nende viimist üldiselt ambitsioonikamale tasemele;

82. rõhutab mõlema võõrustajariigi olulist positsiooni: Katar on maailma suurimaid nafta- ja gaasitootjaid, kes näeb oma ressursse praegu vähenevat, kuid kus süsinikdioksiidi heitkogused inimese kohta on endiselt ülemaailmselt kõige kõrgemad, ning Lõuna-Korea, kellel on juhtroll roheliste tehnoloogiate alal ja mis on esimene riik Aasias, kus võeti vastu kliimamuutusi käsitlevad õigusaktid, millega rakendatakse piiramise ja kauplemise poliitikat, ning julgustab mõlemat riiki – kumbki ei kuulu praegu I lisa alla – näitama eeskujuna ja aitama moodustada uusi liite;

83. väljendab muret, et mitteametlik tava oodata kõikide nõukogu delegatsioonide vahelist konsensust takistab kiireid kliimameetmeid, ja seepärast nõuab, et nõukogu tegutseks alati kvalifitseeritud häälteenamuse alusel kooskõlas aluslepingutega, üldaktide puhul vastavalt ELi lepingu artikli 16 lõikele 3 ja konkreetsetel juhtudel vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikele 8 rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimise „kogu menetluse käigus“;

84. võtab teadmiseks, et komisjon on esitanud CO₂-heite vaba Euroopa tegevuskava aastaks 2050, mis on väga kõrge, kuid saavutatav eesmärk; kinnitab sellega seoses, et pühendub jätkuvalt kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisele isegi väljaspool rahvusvahelist kokkulepet;

85. märgib, et ülemaailmne soojenemine toob veelgi eredamalt välja kõikide riikide vastastikuse sõltuvuse; peab seetõttu vajalikuks saavutada ülemaailmne kokkulepe, et vältida katastroofilist muutust, mis mõjutaks dramaatiliselt kogu inimkonda;

Euroopa Parlamendi delegatsioon

86. on veendunud, et ELi delegatsioonil on kliimamuutust käsitlevatel läbirääkimistel väga oluline roll, ning peab seetõttu vastuvõetamatuks, et Euroopa Parlamendi liikmed ei saanud eelmistel osaliste konverentsidel ELi kooskõlastuskoosolekutest osa võtta; ootab, et vähemalt Euroopa Parlamendi delegatsiooni juhil lubataks osaleda Dohas toimuvatel ELi kooskõlastuskoosolekutel;

87. märgib, et vastavalt komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel 2010. aasta novembris sõlmitud raamlepingule peab komisjon lihtsustama parlamendiliikmete osalemist vaatlajatena liidu delegatsioonides, mis peavad kõnelusi mitmepoolsete kokkulepete sõlmimiseks; tuletab meelde, et Lissaboni lepingu (ELi toimimise lepingu artikli 218) kohaselt peab parlament andma nõusoleku liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide vaheliste lepingute sõlmimiseks;

o

o o

88. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile palvega levitada seda kõikidele lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.

P7_TA(2012)0453

Laienemine: poliitikavaldkonnad, kriteeriumid ja ELi strateegilised huvid

Euroopa Parlamendi 22. novembri 2012. aasta resolutsioon laiendamise kohta: poliitikavaldkonnad, kriteeriumid ja ELi strateegilised huvid (2012/2025(INI))

(2015/C 419/18)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eelkõige selle artikleid 2, 21 ja 49,